

حضرت عیسی مُرده ره زنده مُونه

زمِستو بُود که حضرت عیسی بَلدَ عِید دَ شارِ اورُشلِیم رفت. اونجی دَ خانهِ خُدا رهبرای یهودی دَ گِرد شی جم شُدَه گُفت: "تا چی وخت مو ره دَ انتِظار میلی؟ راس بُگی: تُو مسیح، یعنی انتِخاب شُدَه خُدا استی یا نَه؟"

حضرت عیسی گُفت: "ما پیشتر دَز شُمو گُفتُم، ولے شُمو د تورای مه باور نَمُوكُنید ازی که پَیرَو مه نَیید. پَیرَوای ازمه تورهِ مَره گوش مُونه. ما اونا ره مِینَخشم و اونا از آید مه مُوشه. ما دَزوا زِندگی آبدی مِیدُم و اونا نابود نَمُوشه. هیت کَس اونا ره از مه و آته آسمانی مه گِرفته نَمِیتنه. ما و آتهِ روحانی مه بِگ استی."

رهبرای یهودیا سَنگ گِرفت تاکه او ره سنگسار کنه. پس او گُفت: "ما شُمو ره غدر کارای نیک از طرفِ آتهِ روحانی خُو نِشو دَدُم؛ از خاطرِ کُدم ازوا مَره سَنگسار

اُونا گُفت: ”مو تُوره نَه از خاطِرِ کارای خوب تُو بَلکه از خاطِرِ کُفرگُوئی تُو سنگسار مُونی، ازی که تُو میخایی خود خُوره خُدا جور کنی.“ اوخته، اُونا بسم میخاست او ره بِگِیره، مَگَم حضرت عِيسی از دِستِ ازوا خود خُوره خلاص کده دَ او لبِ دریای اُردُن رفت.

دَ نزدِیکِ شارِ اورشلیم یگ آغِیل دَ نامِ بَیت عَنیا بود. دَمزو آغِیل یگ نفر دَ نامِ العازر قد دُ خوار خُو، مَریم و مارتا، زِندگی مُوکد. مَریم او کسی بود که یگ وخت دَ پای های مَولا عِيسی عَطِر بِسیار قِیمتی ملِیده بُود.

یگ زمان العازر مَریض شُد و ای دُ خوارو دَ حضرت عِيسی پَیغام رَیی کد که: ”مَولا، رَفِیق تُو مَریض استه.“ حضرت عِيسی آر سِه ازُونا ره غدر دوست دشت، باز آم او دُ روژِ

دِیگه د او لبِ دریای اُردن مَند. بعد ازْ حضرت عِیسیٰ د
یارای خو گفت: "بِیِید که سُن منطقهِ یهودیه بوری."

اُونا گفت: "تُو تازه از اونجی آمدی، و اونا میخاست که تُو
ره سنگسار کنه. آلی بسم میخایی که د اونجی بوری؟"

حضرت عِیسیٰ گفت: "العازر مُردَه. از خاطرِ شُمو، ما خوش
استم که اونجی نَبُودُم تاکه شُمو باور کُنِید."

اوخته، توما، یگی از یارای مَولا عِیسیٰ گفت: "بِیِید که
مو ام بوری تاکه قد شی یگ جای بُمری."

وختیکه حضرت عِیسیٰ د آغیل بَیت عنیا رسید، چار روز
شُده بُود که العازِر ره خاک کده بود. غَیتیکه مرتا شِند
که مَولا عِیسیٰ مییه، او د راهِ شی رفته گفت: "مَولا، اگه
د اینجی مُبُودی بِرار مه نَمُورَد. مگم ما باور دَرم، که هر
چِیز که از خُدا بِخایی، او تُوره مِیدیه."

او گُفت: "بِرَار تُو بَسَم زِنْدَه مُوشَه."

مَرْتَا گُفت: "أَرَ، مَا مِيدَنْمُ كَه أُو دَآخِرَت بَسَم زِنْدَه
مُوشَه."

حَضْرَت عِيسَى گُفت: "إِختِيَارِ قِيَامَة وَزِنْدَگَى دَدِسْتِ ازْمَه
يَه. هَرَكَسِى كَه دَزْمَه اِيمَان بَيرَه، اِگْرَچَه أُو بُمَرَه وَلَى دَ
زِنْدَگَى أَبْدَى مِيرَسَه. تُو اِي رَه باَوَر مُونَى؟"

مارَتَا گُفت: "أَرَ مَوْلَا. مَا باَوَر دَرْمُ كَه تُو مَسِيح، يَعْنِى
بَچَهِ رُوحَانِي خُدَا اَسْتَى كَه موْچِيم دَرَاهِشَى بُودَى."

او خَتَه، مَارَتَا خَوار خُو مَرِيم رَه كُويَ كَد وَ مَرِيم قد دِيَگَه
كَسَايَ كَه دَأْونَجَى بُودَ أَمَدَه چَقَرا مُوكَد. دِلِ عِيسَى مَسِيح
غَدر سَوْخَت وَ قد اَزوَا يَگ جَاي دَگَريَه كَدو شُد. پَس، تمامِ
ازَوا يَگ جَاي سُنْ أَمْزُو غَاري رَفَت كَه إِلْعَازَر دَأْونَجَى خَاك

شُدَه بود.

حضرت عِيسَى أَمْرَ كَد: "سَنْگ رَه از دَم غَار يَگ طَرف لَول
بِدِيد."^۱

مرتا گُفت: "مَوْلَا، أُو چَار رَوْز شُدَه كَه مُرْدَه؛ حَتَّمًا بُوْي
گَرْفَتَه."^۲

حضرت عِيسَى گُفت: "ما رَتَّا، ما تُورَه نَكْفُتَم كَه اَگَه
اِيمَان دَشَتَه بَشَى عَظَمَتِ خُدا رَه مِنْگَرِي؟"^۳

اوخته، أُونَا سَنْگَه از دَم غَار پَس كَد و حضرت عِيسَى رُوي خُو
ره سُن آسمَو بالَ كَدَه گُفت: "أَيِ پَرَوَرَدِگَار، تُورَه شَكْرُ
مُونُم كَه تُورَه دُعَای مَرَه قَبْوُل مُونَى و ما مِيدَنُم كَه تُورَه هَمِيشَه
تُورَه مَرَه گَوش مُوكُنِي. مَكْمَم ما اِي رَه ازِي خاطِر گُفتَم
تا كَه مَرْدُم باَوَر كُنَه كَه رَاستَى تُورَه رَيَى كَدَه."^۴

پس حضرت عِيسی د آوازِ بلند کُوی کد: "العاذر، بُرُو بُرُ
شُو!" و العاذر بُر شُد. او دَبَینِ کَفن پیچ شده بُود و رُوی
شی آم قد یگ تِکه پوشنده شُد بود. بسم مَولا عِيسی
گفت: "کفن شی ره واز کنید که بوره."

زیادی مَرْدِمِیکه ای مُعجزه ره دَ چِیم خُو دیده بود دَ حضرت
عِيسی ایمان اورد. مگم بعضی های شی رَفت و دَ عُلمای
دِینی خبر دد که چی واقِعه شُد. بعد ازُو عُلمای دِینی و
پیشوایو دَبَین خُو مشوره کده گفت: "آلی مو چِیز کار
کُنی؟ اگه او ره بیلی که امُور قم اِدامه بِدیه، تمامِ مردم
دُزُو ایمان میره. پس حُکُومتِ رُوم خانهِ خُدا ره خراب کده
خودگون مو ره قد پکِ قَوم مو قَتی از بَین مُوبُره."

پیشوای بُزرگ گفت: "شُمو هیت نَمُوفا مِید! ازوی که تمام
قَوم تباہ شُنه، بِهتر استه که یگ نَفر برای مَردم بُمره."
امُزو روز بعد، عُلمای دِینی فَیصله کد که او ره بُکُشه.